

Sundag den 25 Juni 1893.

Käraste Tantar!

Tack hjärtligt för sist i stäm! —
och åpenligen (nu först) tusen tack för
den präktiga korgen, som Tantarerna
hade godheten låna och som kom oss
utmärkt väl till pass. Ja, det är
en korg, som riktigt blef beundrad här
på landet.

Tant Elis helso har vi åter stigit
till sin fullkomlighetspunkt, och Tant
Shimmy har väl ej pågått af något
recidiv af katarren? Hvad oss beträffar,
har det nog stått väl till. (Jag har

myg stundom — t. d. i går — varit en smula nervös, men ingalunda haft något anfäll liknande det där).

Oskars broder, Kalle Liljefors, är nu "giftas karl", Bröllopet, som firades hos brudens far på dennes gård vid stranden af det skön, vidsträckt Tärjanne, räckte i tre dygn, hvar förutom afskedskalas här hemma blef hållet.

— Johannennatten vakade vi som vanligt för att betrakta solens uppgång, men blefvo lärutinnan bedragna, ty att östra himlakvalfret var fullkomligt mörkt beträckt, så man ingen sol såg. I alla fall afbrände vi för oss själva en liten "kokko" af en som närmast fyrverkeripjäs, gräfsde lyckozropar och kastade giftas-klakkar (kabbalistiska uttryck?), så att natten i det hela var ganska treflig.

Fluru firades midsommarnatten i Hel-
singfors?

I början hade vi äter en smula kallt
här ute, men ^{i förrgår} går och i dag har det
 varit riktigt varmt. Simmat hafva vi tem-
ligen regelbundet.

Karamellerna hafva ej ännu tagit
slut.

Jag tror verkligen, att det ej mer
finns någonting "i allmänhet" att tala
om. Att beröra sin egen person är li-
tet fruttyt- eller bond?

Punkt.

Helningar mycket till alla!

Tant Shimmy är väl så snäll och
slörfar snart? Vi vanta.

Elin.